

AAN:

33e Jaargang - No. 6

DECEMBER 2017 / JANUARI 2018

verschijnt 6x per jaar

Kerkbel van de Protestantse Gemeente Vlieland

De kerkdiensten in december 2017 en januari 2018

- **Zondag 10 december, 10.00 u.** *Tweede Advent*
ds. Frans Weeda
- **Zondag 17 december, 10.00 u.** *Derde Advent*
ds. Henk Fonteyn, Culemborg
- **Zondag 24 december, 22.30 u.** *Kerstdienst*
ds. Frans Weeda
- **Maandag 25 december, 10.00 u.** *Eerste Kerstdag*
ds. Frans Weeda
- **Zondag 31 december, 19.30 u.** *Gedachtenisdienst*
ds. Frans Weeda
- **Zondag 7 januari, 10.00 u.**
ds. Dirk-Jan Lagerwey, Blokzijl
- **Zondag 14 januari, 10.00 u.**
ds. Frans Weeda, viering Heilig Avondmaal
- **Zondag 21 januari, 10.00 u.**
ds. Frans Weeda
- **Maandag 22 januari, 17.00 u.**
Pastor Susan Boukema, Woord- en Communieviering
- **Zondag 28 januari, 10.00 u.**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 4 februari, 10.00 u.**
ds. Julia van Rijn, Amsterdam
- **Zondag 11 februari, 10.00 u.**
ds. Jelle Horjus, Ede

Aantekeningen bij de kerkdiensten

Deze Kerkbel beslaat de periode van de gehele Kersttijd: Advent, Epifanie en de groene zondagen tot aan het begin van de veertig dagen. De feestdagen vallen dit jaar op een bijzondere manier. De zondag van de vierde Advent is ook de datum van de Kerstdag. Het is volledig logisch dat Oudejaarsdag, precies een week later, dus ook op zondag valt. Op beide dagen zijn er enkel kerkdiensten in de avond, respectievelijk de traditionele Kerstdienst en de gedachtenis van de overledenen. Je zou kunnen zeggen dat ik er dit jaar qua aantal diensten ‘op een koopje’ af kom! Maar de intensiteit wordt daardoor misschien nog wel groter.

Over de gedachtenis van de overleden Vlielanders straks meer, maar eerst wil ik stil staan bij de dag *waarop* wij hen gedenken, namelijk op de laatste dag van

het kalenderjaar. In veel protestantse kerken vindt dit eind november plaats, op de laatste zondag van het kerkelijk jaar. Dat gebeurt al minstens veertig jaar en is bij mijn weten een vrucht van de liturgische beweging. Indertijd ging daardoor voor mij als jonge, gereformeerde predikant een wereld open. Voor het eerst werd me duidelijk dat een kerkdienst meer is dan een ‘preek met liedjes’. Goede liturgie met stijl en samenhang vormt de bedding waarlangs het Woord tot ons kan komen en dat geeft veel ruimte. Het relativeert op een prettige manier de centrale rol van de predikant. Mijn vroegere wijkpredikant, ds. Cas Mak, vertelde argeloos dat hij dagen en dagen zag te zwoegen op zijn preek, maar de orde van dienst in vijf minuten klaar had; we zongen dan ook wel erg vaak dezelfde Psalmen... Achteraf gezien was het heel goed dat er wat orde aangebracht werd in het rommeltje dat de protestantse eredienst vaak was, althans de calvinistische vorm ervan, want de Lutheranen hebben altijd grote waarde gehecht aan stijlvolle liturgie. Het meest blij ben ik zelf met de vernieuwing in de muziek en gemeentezang. Vergeleken met de tenen krommende, om niet te zeggen hemeltergende rijmelarij van vroegere psalmberijmingen met al die ‘k’s en afgebeten of door rijm dwang zeer gezochte woorden, is de bewerking door echte dichters als Martinus Nijhoff, Willem Barnard en Jan Wit een verademing. Maar de liturgische beweging had ook een ietwat elite kant: het waren de mensen die het ‘Ere zij God’ het liefst wilden verbieden, omdat het ‘onverantwoord’ zou zijn. Maar wie maakt dat uit? En op grond waarvan? Maar dit terzijde.

Wat ik gaandeweg steeds minder begrijp, is waarom men koos voor de laatste zondag van het kerkelijk jaar als gedachteniszondag. Misschien dat de Lutherse traditie hierin een rol speelt. Maar ik neig er steeds meer toe te denken dat er maar twee momenten echt in aanmerking komen: de Oudejaarsavond, vanwege de lange traditie in protestants Nederland. Dan ligt de nadruk op het stil staan en omkijken, hopelijk met veel liefde, naar de ‘mensen van voorbij’ die toch op een bepaalde manier met ons mee het nieuwe jaar ingaan. Wie het een bezwaar vindt dat Oudejaarsavond eigenlijk niets met de christelijke kalender en jaarorde van doen heeft, krijgt uit de eeuwenoude traditie van de kerk de gedenkdagen van Allerheiligen en Allerzielen aangereikt, 1 en 2 november. Ik ben blij dat op Vlieland de oude traditie bewaard is gebleven; dat biedt de mogelijkheid om op die avond volledig gericht te zijn op de mensen die we uitnodigen. Kerkelijke achtergrond speelt daarbij geen rol; in de diepe emoties die bij rouw horen, zowel verdrietige, als blijde herinneringen, ontmoeten wij elkaar als medemensen.

Overzicht activiteiten in de kerk rond de Kerst:

Zaterdag 16 december, 20.30 u.
Kerstconcert Kleinkoor Vlieland

Zondag 24 december, 22.30 u.
Kerstnachtdienst m.m.v. Kleinkoor

Maandag 25 december, 10.00 u.
Kerkdienst Eerste Kerstdag

Zondag 31 december, 19.30 u.
Gedachtenis overledenen

Gedachtenis van de overledenen

Evenals in de voorgaande jaren willen we in de samenkomst op de Oudejaarsavond lichtjes aansteken voor en met eerbied de namen noemen van de Vlielanders die in 2017 overleden zijn en van hen die nauw met het eiland verbonden waren. Kort voor Kerst zullen de naaste verwanten van hen die het betreft persoonlijk een schriftelijke uitnodiging voor deze samenkomst ontvangen.

In verband hiermee verzoeken wij iedereen vriendelijk om tussen 19.30 en 20.30 u. de gedachtenis te respecteren en niet te storen met vermijdbaar geluid van vuurwerk of knalpotloze motoren op het Kerkplein. Na enkele jaren van stilte was er vorig jaar helaas wel weer geluidsoverlast, vandaar dat ik iedereen dringend verzoek om dit jaar te denken aan hen die gedenken.

Overpeinzingen

In mijn lessen op school ging het de voorbije maand over regels die het samenleven een beetje fijner en plezieriger kunnen maken. Het was niet helemaal toevallig dat de kinderen uitkwamen bij een aantal van de tien geboden: Sla niet, pik niet, roddel niet, gun een ander haar vriendschappen. Die regels bepalen immers al eeuwen lang het ideaal van onze maatschappij en vormen de basis van ons rechtssysteem. Even voorspelbaar was het dat de eerste drie geboden, die handelen over de relatie met God als basis van al de andere regels, niet genoemd werden. Dat hoort voluit bij deze tijd: Waarom zou je een verwijzing naar God nodig hebben als grondslag voor fatsoenlijk leven, dat bedenken we toch allemaal zelf? Het is de uitdaging van mijn lessen om bij de leerlingen wat begrip en gevoel te laten ontstaan over de waarde van religie en de rol van de verschillende godsdiensten en levensoriëntaties bij de inrichting van de samenleving. Van daaruit kan dan de vraag aan de orde komen welke waarden de kinderen zelf hoog hebben en hoe ze kunnen proberen in de vaak weerbarstige praktijk daaraan vast te houden. Eén van de mooiste antwoorden op mijn vraag naar spelregels voor de klas en voor het eiland kwam van een groepje leerlingen, die het zo formuleerden: ‘Een ander niet boos of bang maken’. Die stelling maak ik tot uitgangspunt van mijn overpeinzingen in dit Kerstnummer van de Kerkbel.

Een ander mens jennen en treiteren tot hij gewelddadig reageert en dan vol schijnheilige verontwaardiging roepen: “Oh, meester, hij slaat me!”, blijft jammer genoeg niet beperkt tot het schoolplein of de leefwereld van kinderen. In mijn meer cynische buien denk ik dat het een treffende omschrijving is van de internationale diplomatie. Met moeite houd ik me in om hier dieper op in te gaan, want het ene voorbeeld na het andere komt spontaan bij me op. Maar die kunt waarschijnlijk ook heel goed zelf bedenken. Ik wil de nadruk leggen op het tweede aspect van die door de kinderen geformuleerde regel: bang maken.

Het zit heel diep in ons om te denken dat angst een effectief middel is om het gedrag van andere mensen te beïnvloeden. Veel criminaliteit speelt door bruut of meer subtiel dreigen in op onze angsten, maar ook ons strafrecht is erop gebaseerd met zijn vaste geloof in de afschrikwekkende werking van straffen. Vele eeuwen lang werden in het onderwijs en de opvoeding lijfstraffen en vernedering gehanteerd, vanuit de gedachte dat dreigementen en angst voor pijn een kind op het rechte pad zouden brengen en houden. De kerk kon er ook wat van: hel en verdoemenis vormden standaardelementen in de prediking. De alziende en niets vergetende God zou je zeker weten te vinden als je in de fout ging. Het heeft ongetwijfeld gewerkt, anders zou het niet tot op de dag van vandaag volgehouden zijn. Maar het heeft noch de mensen, noch de wereld beter gemaakt. Zware straffen hebben de criminaliteit niet uitgebannen, maar enkel harder en gewelddadiger gemaakt. Slaag heeft geen enkel kind tot een goed en evenwichtig mens doen opgroeien, maar wel velen wantrouwend en berekenend gemaakt. Helleangst heeft velen beschadigd en de vreugde in het leven ontnomen; anderen werden cynische spotters door de pogingen van de kerk het evangelie van liefde met dreigementen ingang te doen vinden.

Kan het anders? Of is het hopeloos naïef om te geloven dat mensen uit overtuiging het goede kunnen leren doen en dat ze niet met dreigementen en straffen gedwongen hoeven te worden? Het wonderlijke is, dat de meeste mensen menen dat zijzelf wel uit overtuiging goed handelen, maar dat anderen daartoe gedwongen moeten worden. Hier ligt een kernoorzaak van veel van de huidige problemen: aan een ander ontzeggen wat je voor jezelf vanzelfsprekend vindt. Wijsheid begint met het accepteren dat wij meer op anderen lijken dan ons lief is en dat die anderen meer op ons lijken dan hun lief is. Ach, nieuw is dat natuurlijk helemaal niet. Het evangelie vat de gehele wet al samen in de vuistregel: 'Behandel anderen, zoals je zelf behandeld wilt worden'. Het bijzondere ligt niet in de gedachte op zich. Het ongehoorde in de verkondiging is dat dit, anders dan bij ons mensen vaak het geval is, niet een regel is die vooral aan anderen voorgehouden wordt: de Eeuwige zelf houdt zich er ook aan! Want dit is de inhoud van het Kerstfeest, dat God zich in alle weerloosheid aan ons in handen geeft. Wat is er kwetsbaarder en minder bedreigend dan een zuigeling? Ja, en toch. Toch verdragen veel mensen maar slecht deze confrontatie met wie zij zelf ooit waren. De simpele aanwezigheid van het Kind roept de vraag op, waar dat kind in ons gebleven is. Wat is er van ons geworden, wat hebben wij met de kansen gedaan die we kregen, waar is onze onschuld gebleven? Kerst is minder onschuldig dan onze samenleving er van gemaakt heeft. Gezelligheid voor een paar dagen, extra lekker eten en drinken, eventuele schuldgevoelens afkopen met dure cadeaus, dat gaat allemaal best, net als de straat versieren met vergankelijk groen, kunstsneeuw en heel veel knipperlichtjes. Maar in de diepte kijken van ons eigen hart, eerlijk toegeven dat er onder de stoere, geslaagde buitenkant veel innerlijke leegte zit? Zonder woorden stellen de ogen van het Kerstkind die vraag aan ons; Wie ben jij echt, onder dat pantser? Niet om ons klein te maken, in de grond te stampen of aan de schandpaal te nagelen (al heeft de kerk al die dingen wel gedaan in de naam van dit Kind), maar om ons werkelijk mens, medemens te maken. Want daar knapt een mens echt van op, en ook de samenleving vaart er wel bij. Ik zal dit jaar toch maar weer de echte, de oorspronkelijke boodschap van Kerst proberen te vertolken.

Uit de gemeenschap van kerk en eiland

Op 23 oktober stierf Wim Meino Severein op de leeftijd van 62 jaar. Op het eiland kende iedereen hem als Yet. Maar misschien zijn de woorden ‘iedereen’ en ‘kennen’ niet het meest van toepassing; zeker de laatste jaren leefde hij erg teruggetrokken. De mensen die wat dichterbij hem mochten komen, spraken echter met waardering over hem als een lieve man. Het was in zijn stijl dat hij niet door de kerk gegaan is, maar rechtstreeks naar zijn laatste rustplaats is gebracht.

ds. Frans Weeda

Bijeenkomst over de toekomst van de Nicolaaskerk

Op woensdag 29 november waren ongeveer dertig mensen bij elkaar gekomen om bijgepraat te worden over de situatie van de kerkenraad als beheerder van onze monumentale kerk. Het was erg fijn om te zien dat het onderwerp zoveel mensen ter harte gaat; het koor “Van alles Wad’ had er zijn repetitie zelfs voor vervroegd. We hebben geprobeerd het probleem zo scherp mogelijk te schetsen, namelijk een tekort aan handen om het gebruik van het gebouw voort te zetten op de manier waarop dat tot nu toe gaat. Het is een forse financiële aderlating voor de kerkelijke gemeente, maar wat niet kan, dat kan niet. Er bleek om te beginnen heel wat uit te leggen, want de kerkelijke structuren zijn bij velen onbekend. Hoewel ook de opmerking te horen was: “Het is onverteerbaar dat de kerk niet langer beschikbaar is voor burgerlijke huwelijken en jullie zorgen er maar voor dat dit weer mogelijk wordt”, beseften de meeste aanwezigen heel goed dat we als kerkenraad deze zaak niet uit weelde aan de orde stellen en dat we qua menskracht echt op onze laatste benen lopen. Ruim tien mensen gaven aan beschikbaar te zijn voor verschillende vrijwilligerstaken en dat is bemoedigend. We gaan er mee aan de slag om een vorm te vinden die werkbaar en aanvaardbaar is voor alle betrokkenen. Uiteraard zullen we als kerkelijke gemeenschap een stuk zeggenschap inleveren. Wie mee werkt, mag immers ook mee spreken en beslissen. Als dilemma’s en suggesties werd onder meer genoemd:

- Commerciële verhuur tegenover het karakter van het gebouw. Is elke activiteit passend, als ze geld op levert?
- Differentiatie in de verhuurprijzen, waardoor het bijvoorbeeld mogelijk wordt schoonmaak in te huren.
- Er zijn digitale agenda’s waardoor de communicatie goed mogelijk blijft, ook als een veel bredere groep ingeschakeld wordt bij verhuur, beheer en onderhoud van het gebouw.
- Maak voor elke activiteit een draaiboek.
- Moet elke gebruiker volledig op de hoogte zijn of komen er functionele groepen, voor bijvoorbeeld planning, geluid, technisch beheer, schoonmaak? Er kan in dat geval gedacht worden aan een coördinerend groep van vier mensen, die in samenspraak met de kerkenraad het gebouw beheert en de functionele groepen aanstuurt.

- Verruim de tijden dat de kerk open is voor bezichtiging en in elk geval de tijd dat de grote deuren open staan.
- Wees heel zorgvuldig met de inzet van vrijwilligers i.v.m. ARBO-wetgeving en aansprakelijkheid.

Samenvattend, een goed begin, waar we voortvarend een vervolg aan moeten geven om het enthousiasme te behouden.

Het volgende persbericht uit de nieuwsbrief van de landelijke PKN houdt direct verband met het voorgaande. Op 29 november is beklemtoond dat het in die vergadering niet ging om de toekomst van de kerkelijke gemeente en dat was ook zo. Maar de hele problematiek van het gebouw is natuurlijk wel opgekomen door het broos en fragiel worden van de gemeente. Daarin zijn wij op Vlieland bepaald niet uniek en de synode probeert een weg te wijzen aan gemeentes die in een dergelijke situatie terecht komen:

De Huisgemeente

De Protestantse Kerk in Nederland (PKN) bezint zich op het stichten van huisgemeenten. Het is de bedoeling dat die worden gevormd na een besluit van de classicale vergadering. Ze komen te staan onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad van een naburige gemeente of van de classis. Dat blijkt uit een notitie van de Amsterdamse theoloog dr. Sake Stoppels tijdens de generale synode van de Protestantse Kerk. De landelijke kerkvergadering neemt in april een definitief besluit. De synode sprak over dit thema, omdat huisgemeenten onderdeel zijn van de toekomstvisie ‘Kerk 2025’ van de Protestantse Kerk. In de toekomst is wellicht niet overal meer een gemeente te vinden. Op deze plek zou een huisgemeente kunnen ontstaan. De PKN ziet een huisgemeente als een kleinschalige gemeenschap die samenkomt om te vieren, te leren en te dienen op plekken waar geen gemeente (meer) is.

De Katholieke Gemeenschap op Vlieland

Een beetje afscheid

Rutger Kopland schreef eens: ‘Weggaan kun je beschrijven als een soort van blijven’ (uit: Het orgeltje van yesterday). Dat geldt ook voor mij. Ik bereik de AOW-gerechtigde leeftijd en dat betekent dat de bisschoppelijke zending, op grond waarvan ik functioneer in de parochies, wordt ingetrokken. Dat heeft de Nederlandse bischoppenconferentie zo besloten voor alle pastorale werkers.

Neer, ik ga niet helemaal weg. Er blijft iets van mij achter. De bandenspooren door het uitgestrekte gebied. Mijn gezicht op foto’s van bijzondere vieringen en soms uitvaarten. En voorlopig blijft er nog iets achter in de herinnering van mensen. In mijn eigen herinnering blijven de mensen, niet de dingen. En alles wat u mij ge-

geven hebt: de kostbare ervaring als ik mee mocht lopen in de dagen rondom het sterven en de uitvaart van dierbaren. De vreugde om het evangelie te mogen verkondigen. De vertederende bij de voorbereiding van kinderen op hun eerste communie. Het vertrouwen in de toekomst in contacten met jongeren. De levenslessen die ik leerde als ik met volwassenen praatte over wie God voor ons is en wat het geloof betekent voor ons gewone, dagelijkse leven.

En toch ga ik niet helemaal weg. Ik blijf voorlopig nog actief. In vieringen in verzorgingshuis Sint Jozef in Leeuwarden en soms in de kerken van de Jacobusparochie (uitsluitend zolang de vacatures niet zijn vervuld). En in ieder geval op Vlieland en Terschelling. Ik kijk niet verder vooruit dan één jaar. We zullen wel zien wat de toekomst ons brengt. Laten we die nog maar even open houden.

pastor Susan G. Boukema-Koopman

Weggaan

*Weggaan is iets anders
dan het huis uit sluipen,
zacht de deur dichttrekken
achter je bestaan en niet
terugkeren. Je blijft
iemand op wie wordt gewacht.*

*Weggaan kun je beschrijven als
een soort van blijven. Niemand
wacht want je bent er nog.
Niemand neemt afscheid
want je gaat niet weg.*

COLOFON

R.K. Pastoraat Vlieland

pastor Susan Boukema-Koopman (eerst aanspreekbaar)

woonadres: Buorren 97, 9081 AP Lekkum

e-mail: susan@kpnplanet.n

telefoon: 058 266 19 81 / mobiel: 06 53 26 93 30

pastoor Marco Conijn

werk en woonadres: Dûbele streek 16, 9035 AJ Dronryp

e-mail: c.m.conijn@hotmail.com

telefoon: 0517-233288 / mobiel: 06-21833503

Door allerlei drukte en verplichtingen deze keer geen overzicht van de opbrengst van de collectes.

Concerten bij kaarslicht 2018

Het is nog 2017 en het moet nog winter worden (als dat er nog ooit van komt...), maar de afspraken voor de concertserie van volgend jaar zijn alweer gemaakt door Otto Roelofsen en zijn commissie. Het zal het 34ste seizoen worden!

De concerten beginnen altijd om 20.30 uur, de kerkdeuren gaan open om 20.00 uur, De entree bedraagt: € 15,- voor kinderen € 5,-.

9 mei	Trio Escapada, : viool, cello en piano
2 juni	Kamerkoor Northern Voices o.l.v. Edwin Velvis
9 juni	Merain, harp, viool, zang (Ierse volksmuziek)
16 juni	Eeuwe Zijlstra, orgel en Jan Vermaning, trompet
23 juni	Eglón Blaaskwintet, fluit, hobo, klarinet, fagot en hoorn
11 juli	Sytse Buwalda, countertenor/altus en Steven Faber, piano
18 juli	Maris Strijkkwartet, twee violen, altviool en cello
25 juli	Amparo Lacruz, cello en Andreu Reira , piano
1 augustus	Valentina Toht, pianorecital
8 augustus	The International Holland Music Sessions (jonge wereldsterren)
11 augustus	Jan Kleinbussink, klavecimbel
15 augustus	Shunske Sato, viool en Shuann Chai, piano
22 augustus	Pianoduo Scholtes & Janssens
29 augustus	Arcadië Trio, klarinet, cello en piano
8 september	Trio Les Amis, gitaar, mandoline en accordeon
15 september	Pauline Oostenrijk, hobo en Enno Voorhorst, gitaar
22 september	Kamerkoor Oktoich (Amsterdam) o.l.v. Aliona Ovsiannikova Russisch-Orthodoxe muziek)
20 oktober	Trio 258, viool, cello en piano

De Concerten bij kaarslicht worden georganiseerd t.b.v. het restauratiefonds van de monumentale Nicolaaskerk en worden mede mogelijk gemaakt door Hotel Herbergh van Flielant. Toegangskarten zijn op de dag van het concert verkrijgbaar van 10.30 tot 12.00 uur aan de kerk en, indien niet uitverkocht 's avonds vanaf 20.00 uur.

Nadere informatie en reserveringen de website: [www.protestantsegemeentevlieland.nl/Concerten bij kaarslicht](http://www.protestantsegemeentevlieland.nl/Concerten%20bij%20kaarslicht) of telefonisch: 06-30873617.

Legaten en erfstellingen

De Protestantse Gemeente op Vlieland is door de belastingdienst aangewezen als een "algemeen nut beogende instelling". Dat betekent dat giften (waaronder erfenissen en legaten) aan onze gemeente of aan de diaconie niet worden belast met schenkingsrecht. Ook mag u uw giften meetellen voor uw giftenaftrek bij uw aangifte inkomstenbelasting. Schenken aan de gemeente of de diaconie is dus fiscaal voordelig!

Protestantse Gemeente
Vlieland

Kerkplein 7 • 8899 AW Vlieland
scriba@protestantsegemeentevlieland.nl
www.protestantsegemeentevlieland.nl

Bankrekeningen:

NL 95 RABO 0367.600.021 t.n.v. Protestantse Gemeente Vlieland op Vlieland

NL 36 RABO 0119.324.636 t.n.v. Restauratiefonds kerk Vlieland op Vlieland

NL 08 RABO 0367.600.714 t.n.v. Diaconie Gemeente Vlieland op Vlieland

**"Verhuist u of wenst u dit blad niet (meer) te ontvangen,
graag een e-mail bericht naar kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl
of per post naar Kerkplein 7, 8899 AW Vlieland".**

Kerkenraad van de Protestantse Gemeente op Vlieland:

Predikant: Ds. Frans Weeda, Kerkplein 5, 8899 AW Vlieland
tel. 0562-850518; email: fhweeda@home.nl

Voorzitter: P. Bakker, Lutinelaan 15, 8899 BD Vlieland
tel. 0562-451164; email: p.bakker1948@telfort.nl

Ouderling/scriba: H. van Keulen, Dorpsstraat 41, 8899 AB Vlieland
tel. 0562-451573; email: vankeulenharry@gmail.com

Ouderling: H. Brandsma-Rook, Lutinelaan 13, 8899 BD Vlieland
tel. 0562-850810; e-mail: renzeenharmke@gmail.com

Ouderling: J.G. Weeda-Stemerding, Kerkplein 5, 8899 AW Vlieland
tel. 0562-850518; email: jweedastemerding@home.nl

Diaken: L. Bruin-Ippel, Nieustraat 18, 8899 AS Vlieland
tel. 0562-451344; email: inabruin@home.nl

Administrateur: H. de Wit, Dorpsstraat 130, 8899 AN Vlieland
tel. 0562-453381; email: de.wit.h@home.nl

koster: I. Rugenbrink, Middenweg 19, 8899 BA Vlieland
tel. 06-54252762

Kopij

Kopij voor het volgende kerkblad (**februari/maart 2018**) kan worden ingeleverd t/m **woensdag 24 januari 2018** bij Frans Weeda, Kerkplein 5, tel. 0562-850518, e-mail: fhweeda@home.nl.